

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm XL. Tua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

7 Not. II. Licet mulier ex Senatus consulo Velleiano tuta sit, si pro altero fideiussurit, tamen si fideiussioni suae juramentum adiecit, obligatur. Vide quæ docui. l. 4. tr. 3. c. 6. assert. 5. exempl. 9.

8 Not. III. Pontifex ob pecuniarium debitum non solutum, terram debitoris interdicto subiicere potest. Vide quæ dixi. l. 1. tr. 5. p. 14. c. 4. in fine.

CAPITVLVM X.

Querelam.

PARAPHRASIS.

Wilhelmus Clericus, R. Canonico Linconiensis juratus promisit duos bisantios annuatim se ipse soluturum, nomine Ecclesiae De Statera; sed à solutione pensionis per biennium cessavit. Super hoc delata est querela ad Alexand. III. qui Respondit cùm Ecclesiæ regere non mereantur, qui perjurii Rei sunt, idèò, si appareat Judicibus à se delegatis ipsum non necessitate, sed voluntate solutionem pensionis omisisse, ut Wilhelnum ab Ecclesiæ illa remoueant, & R. restituant.

Videtur hæc Ecclesia pertinuisse ad Canonicum R. sed secundum administratiōnem, & curam actualem in ea positus erat VVilhelmus tanquam Vicarius perpetuus, & intitulatus, ita vt pensionem quotannis solueret Rectori principali. Cùm autem VVilhelmus contra juramentum solutionem biennio intermisisset, petiit R. Vicarium titulo suo priuari ac remoueri, tanquam perjurii crimen irretitum.

S V M M A R I V M.

1. Clericus de perjurio conuictus, beneficiis suis priuandus & deponendus est.
2. Non violat promissorium juramentum, qui illud ob necessariōnē impedimentum non implet.

3. Mortuo, vel deposito Vicario perpetuo, cuius beneficīi est penes Rectorem principalem, dum aliis substituitur.

Not. I. Clericus conuictus de perjurio beneficiis suis priuandus ac deponendus est, vti habetur. c. Cūm non. 1. de judiciis. Vide quæ docui. l. 1. tral. 3. p. 5. c. 4.

Not. II. Promissorii juramenti violator, seu perjurii Reus non censetur, qui ob impedimentum necessariorum promissum non implet, quia necessitas legi non est subiecta. c. 2. de observatione jejunii. & docet glossa hic, verb. necessitate.

Not. III. Si Vicarius perpetuus moriatur, aut deponatur, interim dum aliis substituitur, administratio & cura actualis Ecclesiæ, aut beneficii est penes principalem, ita sumitur ex h. c. in fin. & docui in qq. de elect. q. 208. in fine.

CAPITVLUM XI.

Tua.

PARAPHRASIS.

Præsentati Clerici jutârunt patronis, quod maiorem ipsis, quam antea consuetudine erat, pensionem soluere vellent, postea vero cùm ab Episcopo iterum instituebantur, iterum jurare debebant, quod antiquam & solitam pensionem patronis præstandam augere nolint. Dubitatum fuit, vtro juramento Clerici stare debeant.

Respondit Lucius III. Cùm posterius juramentum, quod ratione & Lateranensis Concilii auctoritate nititur, præiudicet alteri juramento priori, quippe quod de cupiditate processit, idèò posterius seruandum; Justum autem esse, vt Clerici ob perjurium, quod violare non possunt, ab Ecclesiæ remoueantur.

S V M M A R I V M.

1. Patronus Ecclesia potest cum Episcopico consensus pensionem annuam sibi soluendam excusa reservare.

Nihil

Nihil tamen postea amplius ab Ecclesia, nec pensionem augere potest.

2. Promissio census facta patrono ante presentationem, & cum ordine & pacto presentationis consequenda, Simoniacæ est, redditque presentationem seu institutionem nullam.

3. Etiam periurium assertorium, si sit de re graui, inter crimina valde grauia & depositionem merentia numeratur.

ADVERTENDUM. Quod Patronus, qui Ecclesiam fundat, ædificat, aut dotat, pensionem annuam sibi ex ea soluendam cum Episcopi consensu reseruare possit. c. Præterea. 23. de Jure Patronatus. Postea vero nihil exigere potest ab Ecclesia, nec pensionem augere. cap. Prohibemus. 7. de censib. adeò, ut tametsi Clericus beneficiarius juret se pensionem maiorem soluturum, pro irrito habendum sit juramentum, quippe factum in detrimentum Ecclesiæ, & contra Generalis Concilii prohibitionem. c. Prohibemus. c. Gravis. 13. juncta gloss. verb. *absolut.* eodem tit.

2. His adde, quod si promissio census facta sit Patrono ante presentationem, & cum ordine & pacto expresso, aut tacito presentationis consequenda, Simonia committitur, & ideò ipso jure irrita sit promissio seu institutio præsentati. c. Cùm Clerici. 6. de pactis & notari. Abbas. hic. n. 3.

Oritur autem hinc difficultas, cùm juramentum istud augendæ pensionis jurantem non obliget ad obseruationem eius, cur Clericus iste, tanquam periurus, puniatur, & ab Ecclesia remouetur.

Respondeo, hâc obiectione ostendi, quod Clericus iste periurium promissorium non commiserit, huius enim periurii malitia in eo consistit, quod iurans promissionem iuratam implere negligat, id vero locum non habet, si iuramentum obligatorium non sit, siue impleri non possit, aut saltem non debet. Verumtamen Clericus iste censetur commisso periurium assertorium, cuius malitia in hoc consistit, quod quis mendacium, aut falsam assertionem suam ju-

ramento sciens confirmat, at vero si quispiam duo contraria, aut contradictoria juratus afferat, videlicet se pensionem maiorem daturum, & pensionem maiorem non daturum, is conuinetur alterâ vice mendacium dixisse, & hoc confirmando per juramentum, periurum esse, & ideo beneficiis jure priuari posse, sicuti docui. l.

& tract. 2. c. 14. n. 22.

Dico autem id esse solum præsumptionem, quia fieri poterat, ut jurans vere haberit animum præstandi pensionem, postea vero pœnitens, aut de novo edocet quod juramentum non obliget, vere jurauit Episcopo se pensionem austrum non esse, id vero si Clericus ostenderit, a pœna priuationis immunis erit, cit. 3 c. Gravis. juncta gloss. verb. *absolut.*

Not. Vnicum. Etiam periurium assertorium si sit de re graui, inter crimina valde grauia & priuationem seu depositionem merentia numerari debet. c. Presbyter. 12. dist. 81. t. vls. 22. q. 1.

CAPITVLVM XII.

Cùm quidam.

PARAPHRASIS.

Si Episcopus præmissionem juratam violerat, tantò grauius in eum aduerti debet, quaptò maiori in dignitate constitutus est, ut alii exemplo eius ad similia pertrahi non possint. Illi autem, qui jurarunt, quod Patri, Matri, fratri, aut Sorori loqui nolint, vel humanitatis subfidia non afferre, absoluendi sunt ab obseruatione juramenti, quippe illiciti & irrationalis, iniunctâ ipsis, eò, quod male jurarint, pœnitentia competente.

SUMMARIUM.

1. Tantomairius est peccatum, quanto in maiori dignitate maxime Ecclesiasticus peccans constitutus est.
2. Multa pecuniaria personæ nobili maior, quam plebeia imponenda, minor autem pœna

b b b

pœna